

Apariția publicației „Brazda” în peisajul publicisticii călărășene la începutul anului 1927 a devansat cu puțin actul de constituire al Universității Populare la Călărași.

D. Gusti, pionier al învățămîntului popular, întemeietorul Universității Populare din Călărași semna în „Brazda” nr. 1 din 1927 articolul „Rostul cărții” din care selecționăm:

„Pentru ca cineva să fie adevărat stăpîn pe soarta sa, va trebui acum să scăpăm de cea din urmă dintre robii — robia cea mai rea și mai josnică, de robia neștiinței”.

Universitatea populară își propunea răspîndirea culturii în mijlocul locuitorilor, întărirea sentimentului național, înființarea de biblioteci și sprijinirea celor existente, organizarea unor cicluri anuale de conferințe de popularizare. Consultînd lista colaboratorilor publicației de-a lungul anilor ei de activitate remarcăm existența unor colaboratori externi, prezenți cu 1—2 colaborări, și colaboratori interni, intelectuali ce s-au pus în slujba idealului slujirii maselor.

Trecerea în revistă a listei acestor colaboratori ne va oferi dintr-o dată și cîteva detalii în legătură cu sumarul publicației, deosebit de variat:

- Tudor Teodorescu Brăniște — publicist și scriitor.
- Prof. I. Simionescu — autorul unor cunoscute lucrări de popularizare a științei.
- Radu D. Rosetti — scriitor și călător pe meridianele lumii
- Radu Boureanu — poet
- G. I. Kirileanu — cărturarul de la Piatra Neamț, istoric și folclorist.
- Tudor Mușatescu — scriitor.
- Al. Lascarau Moldoveanu — scriitor.

Și lista ar putea continua dovedind afirmația că „Brazda” a fost o revistă variată din punct de vedere al conținutului.

Colectivul de redacție format din juriști, V. V. Stanciu, C. Serbănescu-Burada, Lazăr Belciun inginerul agronom D. Rallea și profesorul Alexandru Nițescu au reuși să grupeze în jurul publicației o serie de personalități din zonă sau tineri entuziaști în acel început de deceniu trei cum ar fi: Dr. D. Staicu, învățătorii și profesorii Stelian Brădescu, Gh. I. Domnica, Petre V. Haneș și Vasile V. Haneș, Gh. V. Constantinescu, Traian Bobîrniche, V. N. Stanciu, N. Țopescu, funcționarul Șt. Soare sau studentul Grigore D. Popescu. Parcurgînd lista colaboratorilor vom descoperi și domeniile la care se referă articolele publicației: medicină (umană și veterinară), agronomie, istorie, drept, și nu în ultimul rînd literatura.

Iată cîteva din titlurile descoperite în materialele consultate: *juristul Lazăr Belciun* semnează materialele: „Legea concordatului preventiv” și „Legea circulației pămînturilor

dobândite prin improprietărire" încercînd să explice o serie de prevederi legale cu privire la legislația agrară.

Doctorandul Pompei Maximilian semnează articolul „Dalacul (Antraxul sau Cărbunele) în care semnalează mediul de răspîndire al bolii, factorii de contaminare, simptome, perioada de incubație, manifestările bolii la oameni, măsuri pentru evitarea contaminării și cîteva leacuri băbești.

Studentul medicinist Octavian Pîrvulescu scrie despre „Tifos”, o boală tipică zonei, prezentînd simptomele, etapele bolii, unele tratamente (băi reci), regim alimentar și sfaturi de igienizare.

Profesorul N. Dumitrescu semnează „Porumbul și pelagra” în care remarcă faptul că boala se datorește insuficiențelor alimentare ale țaranului.

Inginerul agronom D. Răllea semnează mai multe articole cu tematică agrară.

„*Dușmanii plugarului*” prezintă viermii de pămînt și cărăbușul sau găinușă”, sfătuiind pe agricultori să se folosească de păsările din gospodărie pe care să le ducă pe lotul individual pentru a consuma larvele și viermii scoși de plug cu ocazia arăturii. Dar atenție ! „Păsărilor li se poate apleca de prea multă mîncare !”.

În materialul „Din tainele pămîntului în lupta contra secetei” autorul recomandă udarea prin aspersiune și reținerea zăpezii pe ogoare cu ajutorul parazăpezilor. Pentru menținerea umidității în sol recomandă grăpatul după secerat, arături și semănături de toamnă, precum și lucrări de întreținere.

Semnează de asemenea materialele „Sfaturi plugărești” și „Cum se distrug buruienile din semănături”.

Profesorul Traian Bobîrniche semnează un adevărat serial cu titlul „Plecat-au toți daco-romanii la părăsirea Daciei de către Aurelian? în care se demonstrează un „NU” categoric. Autorul argumentează folosindu-se de citate din istorici străini, Jlung și Tomaschek, sau din cronicari. Este combătută cu tărie teoria lui Roesler și se amintește că vocabularul, prin componența lui, și toponimia îl contrazic. Articolul conchide: „Așa cum în primul război mondial au plecat în Moldova doar instituțiile, armata și cei înstăriți iar poporul a rămas pe loc, tot așa a fost pe vremea lui Aurelian !”

Creația literară este reprezentată atît de poeziile unor tineri creatori locali ca Șt. Păun, I. Vlădescu, Șt. Soare, Constantin Guțulescu sau articole dedicate unor personalități literare („Constantin Sandu Aldea” de profesorul Aurel Dinulescu) cît și de lucrări ale unor personalități literare ale vremii.

Întreaga revistă este scrisă într-un limbaj accesibil, îmbinînd acolo unde este nevoie termenii populari cu termenii științifici, reușind astfel să răspundă cerinței pentru care a fost creată — răspîndirea cunoștințelor în rîndul maselor.

Caracterul ei enciclopedic ar fi avut mult de cîștigat dacă ar fi fost mai bogat ilustrată. Ilustrația de pe copertă — plugarul ce ară cu trudă (desen realizat de Gh. Mumu) se poate considera un simbol, revista „Brazda” desțelenind un teren fertil, dornic de știință și cultură.

(Zusammenfassung)

Der Verfasser versucht zu beweisen dass die in Călărași, in Jahre 1927 herausgegebene Zeitschrift „Brazda” eine enzyklopädische Zeitschrift war.